

zaterdag 22 april 2017

Dit is weer de traditionele start.

Morgen voor de 10^e keer naar Ghana.

Deels routine.

Zie hiervoor ook de vorige verslagjes op <http://www.support4ghanesekids.com/activiteiten-agenda>

Anderzijds zit ik zo'n laatste dag altijd vreselijk te zweven tussen twee verschillende werelden.

Daarom proberen om er met dit eerste deeltje weer een beetje in te komen.

Morgen storten we ons in de massale vakantiedrukke op Schiphol. Dan is het gebruik van zo'n zwart KLM-kaartje toch wel handig.

En rond 8PM lokale tijd stappen we in Accra weer de Afrikaanse warmte in.

Op het vliegveld verwachten we een aantal grijnzende gezichten van Tony, Yaw en Gregory.

We vertoeven gezamenlijk in Hotel Somewhere Nice, een heel simpel backpackers hotelletje in Accra, wat gewoon vreselijk goed is.

De kamers zijn goed, er komt on-Afrikaans echt warm water uit de douche, de afrekening gaat in dit digitale tijdperk gewoon handmatig geschreven en de betaling zal wel weer contant in \$\$ moeten plaats vinden.

Gewoon dus....

Maandagochtend hebben we eerst een meeting met een vertegenwoordiger van Save a Child's Heart, een Israëlische organisatie die kansarme kinderen opereert aan aangeboren hartafwijkingen.

<http://www.saveachildsheart.com/netherlands/>

Het contact is gelegd met de vertegenwoordiger in Ghana. De komende weken gaan we meer dan 30 kinderen zien met aangeboren hartafwijkingen en dan moet je toch wat.....

Zij zijn geïnteresseerd in een samenwerking met ons. Wij gaan uit onze Ghanese regio de gegevens van die kinderen aanleveren. Zodat hopelijk straks ook die kinderen deze aandacht krijgen.

Waarom spreekt dit motto van ze ons ook zo aan?

Wij geloven vanuit de grond van ons hart dat het redden van een kind gelijkwaardig is aan het redden van de wereld.

Gaat interessant worden.

Mogelijk toch nog een keer naar Israël afreizen?

Diezelfde ochtend staat ook nog een overleg gepland, samen met Gregory, met UNHCR Accra.

We gaan proberen afspraken te maken waarin wij elkaar kunnen aanvullen in ons werk in het Fetentaa UNHCR Refugee Camp, zolang de UNHCR daar nog verantwoordelijk is.

Voor het vervolg is een overleg met Bisschop Matthew Kwasi Gyamfi van Sunyani noodzakelijk.

Met hem hebben we deze weken veel te bespreken.

Zullen wij wel weer zorgen dat er weer veel door hem in het kamp uit te delen is.....

Als onze sponsors maar wel worden vermeld.....

Geen nadere toelichting dit keer.

De doorreis naar Drobo is maandagmiddag gepland, maar zal wel laat worden.

Ik heb het idee dat we halverwege in Kumasi maar relaxt een hotel regelen.

Geen trek om laat in het donker over de "begaamde" Ghanese wegen naar Drobo te worstelen.

Woensdag en donderdag zou ik ECG-training geven in het Holy Family Hospital in Berekum.

Is door omstandigheden nu verplaatst naar dinsdagmiddag. Zal wel betekenen dat ik onderweg naar Drobo in Berekum kan worden gedropt.

Berekum staat nog een keer op het programma om de tandarts uitrusting te gaan bespreken die afgelopen donderdag grotendeels alvast is ingepakt. Stijlvol in een paardentrailer.

En nee, deze agressie-beschermende kledij behoort niet tot die uitrusting. Dan moet de tandarts daar maar passende verdoving geven!! En voor de te-direct-redenerende lezertjes, het geheel wordt niet per trailer en tractor naar Berekum vervoerd.....

Hoewel.....

Een tractor kunnen ze best gebruiken.

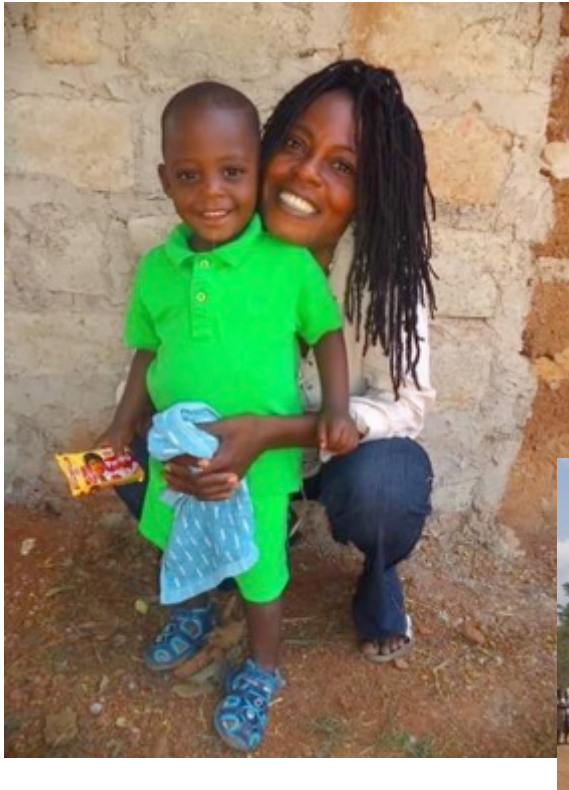

Ook in het St Mary's Hospital in Drobo zal de training verder worden opgepakt. We willen trachten op hun ER een team verpleegkundigen wegwijs te maken, samen met een of meer artsen, in een aantal daar voorkomende acute ziektebeelden in combinatie met de diagnostische technieken die we de afgelopen jaren daar hebben geïntroduceerd. Mogelijk is dat in dat ziekenhuis de methode om ons werk van de afgelopen jaren vruchten te laten afwerpen. Gaat interessant worden.

In het Fetentaa UNHCR Refugee Camp gaan we verder met ons landbouwproject en het naai atelier.

Met Gregory moeten we bekende scholen en ziekenhuizen zien te enthousiasmeren om school- en ziekenhuisuniformen, OK-kleding en landbouwproducten van deze twee groepen af te nemen als start voor een markt voor beide.

Dan maar onder het motto “wij doen iets voor jullie, doen jullie nu iets voor ons”.
Ben benieuwd.

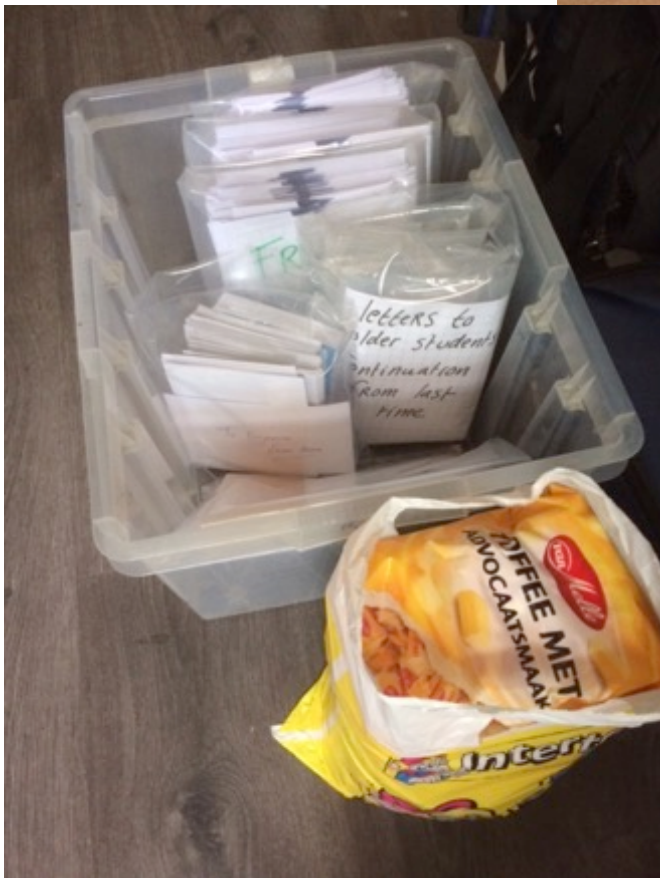

En in het kamp gaan we kijken of er afspraken zijn te maken hoe echte weeskinderen onderwijs en voeding krijgen gegarandeerd.

Hun aantal is gering, maar het plots overlijden van die jonge vrouw, die wij kenden als een zeer geïnspireerd lid van onze favoriete dansgroep in het kamp, met achterlaten van een drie-jarig zoontje, is de aanleiding om e.e.a. met Gregory trachten te regelen.

Gaat lukken.

In het kamp gaan we ook verder met het sportproject. Sportartikelen zijn verzonden en zitten in onze koffers. Het sportterrein zou geëgaliseerd zijn!

Is al gebruikt
voor een
“interschool
competition”
!

En dan de briefuitwisseling met het Christelijk College Nassau Veluwe in Harderwijk.

De bak met brieven staat klaar.

Goed voor
dit:

Terwijl de er naast staande voorraad toffee's dit plaatje weer mag opleveren:

Verder zal er veel overleg met diverse partijen gaan plaats vinden.
En zijn we nog anderhalve dag bezig om wachtkamers vol kinderen met aangeboren hartafwijkingen te echoën.

Tijdens de terugreis naar Accra zullen we in Kumasi overnachten en met enkele collega's aan de KNUST, de universiteit in Kumasi, een overleg hebben over het opzetten van een train-the-trainer programma om een grotere groep verpleegkundigen op te leiden in het maken van ECG's, hartfilmpjes, mogelijk ook basale hartecho's.

De eerste reacties op ons concept plan waren oprecht positief.

Ben ik dan nog iets vergeten?

Vast wel.

Maar zo'n eerste stukje moet altijd weer even op gang komen.

Een ding is zeker, als we terug vliegen zijn we gewoon uitgeput.

Maar hopelijk ook voldaan.

Hopelijk geldt dat laatste ook voor.....

Wordt vervolgd.....

maandag 24 april 2017

Het eerste stukje vanuit Ghana.

Geen idee wanneer ik dit kan versturen.

Ik zit dit nu in een bloedhete van, ergens tussen Accra en Kumasi te starten.

Gisteren in Accra geland.

Tony, Gregory en Yaw waren het welkomstcomité. Men had in een nabijgelegen restaurant uitgebreid voetbal gekeken en zoiets maakt dorstig!

Hotel "Somewhere Nice" werd dit keer sneller gevonden dan de eerste keer.

Het oprijden van de drempel van de binnenplaats was door Yaw's hanteren van het gaspedaal goed voor een uurtje stank van verbrand rubber.

Vindt men in Afrika niet zo erg.

Het bed was prima, moest alleen nog even worden opgemaakt.

De wake-up call werd gevormd door een zeer nabije minaret waar iemand het nodig vond midden in de nacht een overdaad van amuzikale decibellen de nacht in te sturen.

De aankleding van de lounge was nog steeds "authentic".

Gewoon even wat plaatjes...

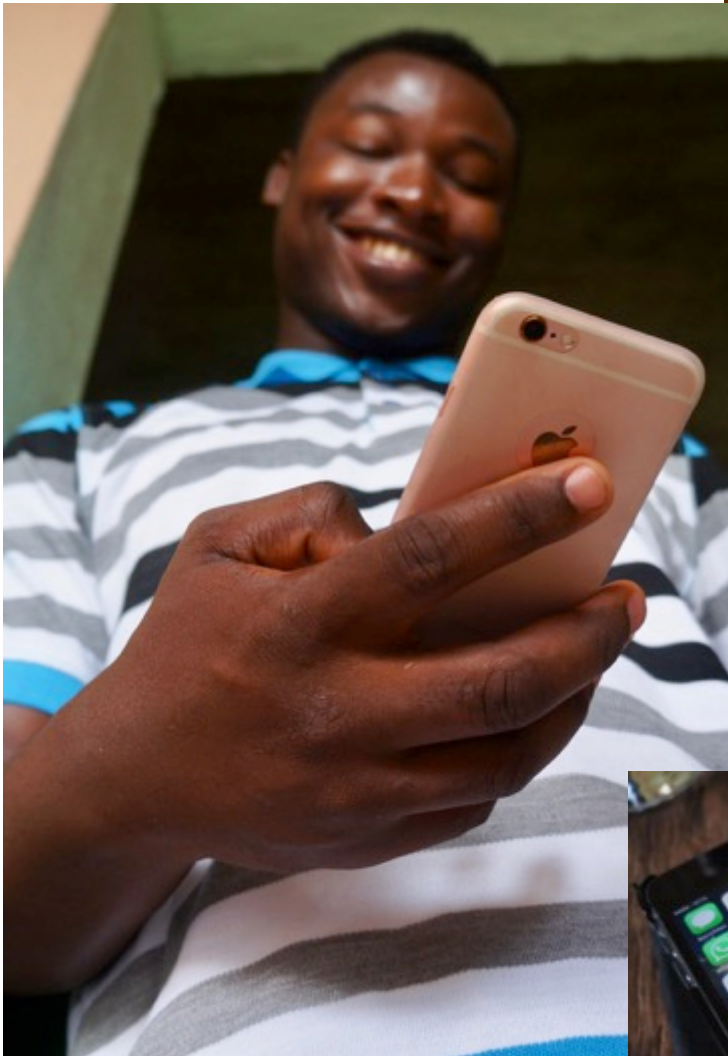

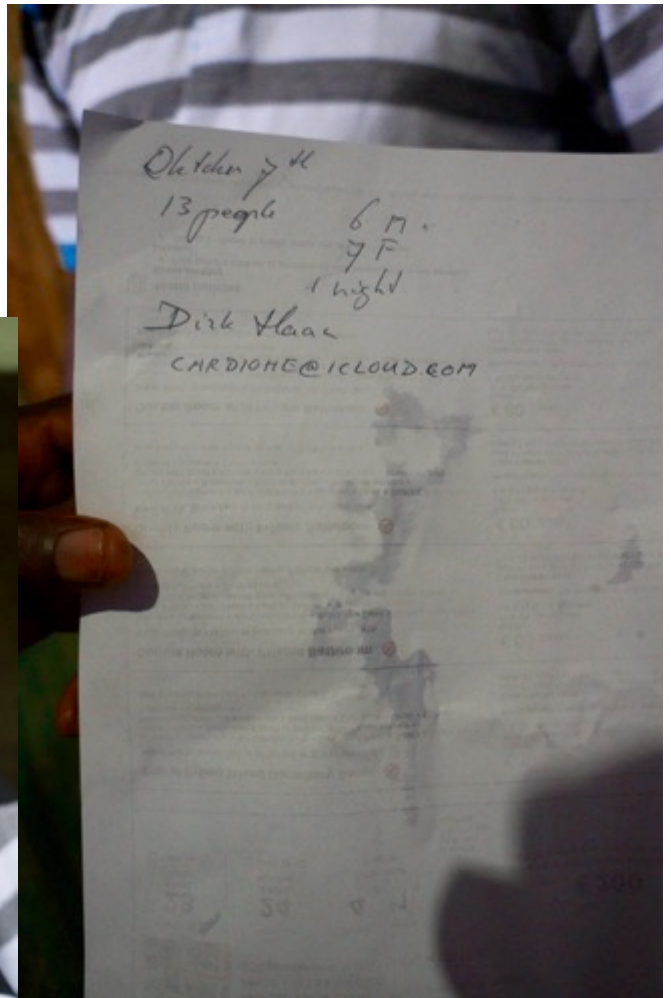
Afrekenen gaat in dit digitale tijdperk gewoon met een papiertje en een pen en dient cash te worden voldaan.

Ook de reservering voor oktober met de reisgroep van het CCNV is gewoon "handwerk". De vlek in het midden is origineel zweet. Het was al vroeg warm.

Ook mijn beide iPhones zijn weer actief met o.a. een lokale sim kaart.

En intussen is Tony alweer bezig met zijn gebruikelijke activiteiten.

Snel een ontbijt en op pad voor de afspraken.

Het vinden van het hoofdkantoor van "Save a Child's Heart" duurde meer dan een uur. Routebeschrijvingen via de telefoon waren Afrikaans onduidelijk.

Zelfs Tony heb ik toen even uit z'n rol zien vallen.

Het gesprek was goed.

Uiteraard zullen wij niet meer doen dan vooral screenen, maar er was belangstelling om elkaar te helpen.

Volgende week gaan we de kinderen van Isaac Duodu echoën. Het zijn er nu al veertig geworden!!!!!!

Moet gaan lukken.....

De volgende afspraak was op het hoofdkwartier van de Catholic Church in Ghana.

De vertegenwoordiger daar wist verrekke goed waarover het ging en voor al het idee om de controle over de beide projecten in het kamp t.z.t. over te dragen van UNHCR naar de Diocese of Sunyani, was geen discussiepunt meer.

Men wil er echt mee aan de gang en mee doorgaan.

Ook het starten met een markt in de vorm van levering van school- en ziekenhuisuniformen en agrarische producten aan scholen en ziekenhuizen, werd bijna als iets vanzelfsprekends genoemd.

Gaan Gregory en ik deze week mee aan de slag! Hopelijk kunnen we de mensen van beide projecten eind tweede week iets concreets bieden.

Daarna met dezelfde vertegenwoordiger door naar het kantoor van UNHCR Ghana.

Ik had de indruk dat zij in detail iets minder op de hoogte waren, maar het begrip is er en het overleg was gedurende twee uur bijna een kopie van het gesprek daarvoor.

Men gaat er mee aan de slag.

Verrassend was de mededeling dat de bisschop al bezig is om chiefs van de kampomgeving enthousiast te maken land voor het landbouwproject ter beschikking te stellen.

Het kamp in Fetentaa heeft het grote voordeel dat de bewoners eigenlijk al een heel stuk door de omgeving zijn geaccepteerd.

De aspecten van onze projecten om de integratie daarmee verder te bevorderen vonden dan ook bijval.

Sorry, geen fraaie foto's.

De resultaten daarentegen zijn veelbelovend.

Dan maar laat op weg naar Kumasi om daar te overnachten. Drobo zou veel te laat worden in het donker.

Dan maar dinsdag door en onderweg in Berekum uitstappen om 's middags de ECG-cursus te geven.

En dus ergens in de avond, ingescheept in het Miklin Hotel in Kumasi.

Tijd om wat te nuttigen en de resultaten van vandaag nog eens door te nemen.
We hebben de indruk gekregen dat de impact en de support van onze plannen veel groter is dan we konden vermoeden....

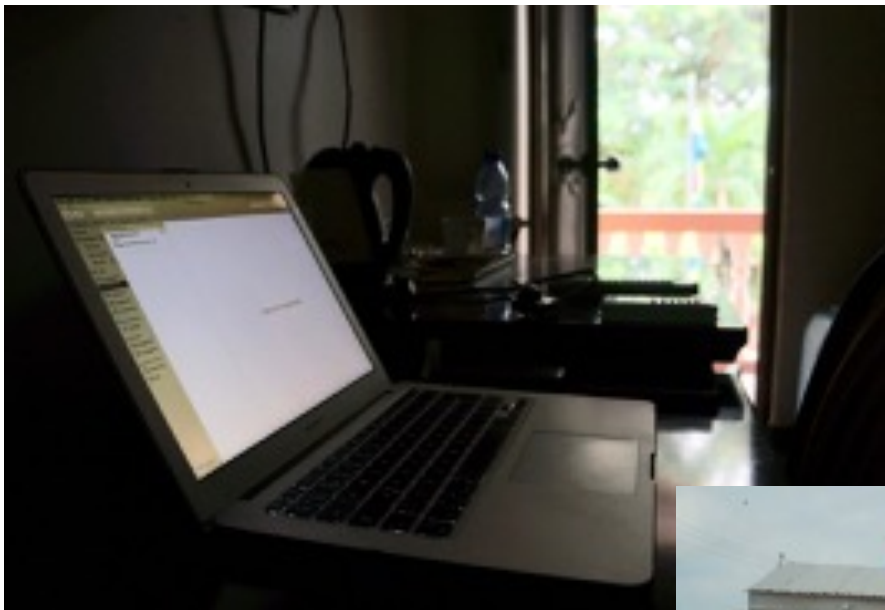
Straks slapen.
Morgen weer aan de bak.....

Wordt vervolgd.....

woensdag 26 april 2017

Gisteren vertrokken uit Kumasi.

Het hotel was goed, het internet uitgesproken k.....!!!!!!

Het sturen van deel b lukte ook na uren niet en toen viel op Ghanese wijze weer eens het licht uit.

Dumsor!!!!

Dan maar de deur naar het balkon open voor wat licht.

De rit naar Sunyani en Berekum was als gebruikelijk.

Het ontvluchten van Kumasi duurt meer dan een uur en de weg was weer bevolkt door al die bekende

vervoersmiddelen die weer Afrikaans zijn beladen en worden belaagd door neringdoenden bij de tolpoortjes.

Yaw hanteerde weer simultaan gaspedaal en phone, daarbij beschermd door een vrolijk aan de spiegel slingerende crucifix. Is hier echt nodig.

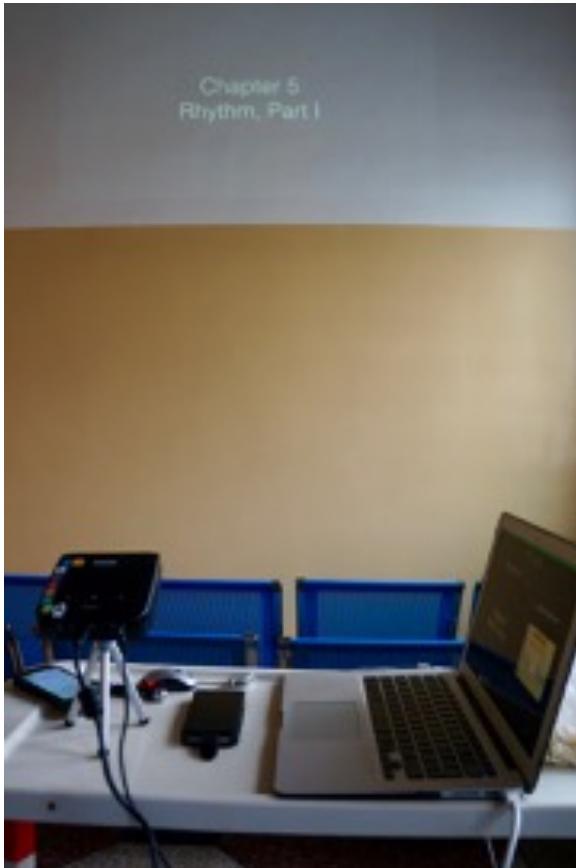
En ja, na het achterlaten van Gregory bij zijn kantoor moest uiteraard een kleine voorraad lunch worden ingeslagen.

Bekend etablissement!!!

In het Holy Family Hospital in Berekum wachtten twee groepen om verder te worden doorgezaagd over ECG's. Ik heb ze absoluut wakker gehouden!!!! Vier uur les gegeven.

Toen was het eindelijk tijd om Drobo te bereiken.
Het bier was echt koud en het eten was weer verrukkelijk.
De poging om deel b te versturen kostte wederom vele vergeefs gebruikte uren.

Vanmorgen eindelijk wel gelukt.

Om 10:30 AM was afgesproken te worden opgehaald door Gergory's UN car.
Dus 11:30.....

In het kamp moest uiteraard eerst de bekende rituele dans worden uitgevoerd met introduceren etc....

Echt leuk om al die bekenden toch weer te zien.

Daarna uitgebreid overleg met kampleiding, iemand van Adra, UNHCR-vertegenwoordigers etc....

Terwijl buiten in een tent aan kampbewoners noodzakelijke zeep wordt verstrekt.

En binnen kabbelde het gesprek richting organisatiehotemetoten door over hoe onze projecten eigenlijk in elkaar zaten en hoorden te functioneren.

Dat soort gesprekken voeren we met hotemetoten al sinds juli 2016.
 Opvallend is dat betrokken mensen uit de agricultural en tailor group het allang snappen.
 De diocese en Catholic Church of Ghana snapt het.
 Omhooggevallenen niet.
 Dreigen misschien wat meer blokkerend te gaan werken.
 Morgen hebben we om 9 AM een overleg met de bisschop en we willen met hem de verantwoordelijkheid en regie van de projecten als geheel bespreken.
 De rest mag toekijken.
 Gaat lukken.
 Veel te laat mochten we beginnen met overhandigen van brieven, met PTT-pet, en sportartikelen.
 Leuk om "onze" studenten nu zo relaxt "in burger" te zien.
 Benjamin gaat kijken hoeveel brieven in deze vakantieperiode kunnen worden geschreven.
 Die neem ik mee.

De rest volgt.

Terwijl buiten de
“eindgebruikers
belangstelling toonden.

Nog één
programmaonderdeel te gaan.
Er waren een “paar” patiënten
te zien.
Zijn er uiteindelijk ca. acht
geworden.

En wie was de eerste patiënt?

Blessing!!!!!!

Lange dag....

Terug in de hut koud bier, warme “knakjes” en kaasbrokjes!!!!!!

Morgen naar de Bisschop,

Daarna naar Sr. Benedicta van de Sacred Heart School om o.a. over aanschaf van schooluniformen en groente te overleggen.

Daarna met Gregory spullen voor de “samples” van de tailor group aanschaffen.

Gaat leuk worden.

Vrijdag training ER St Mary’s vroeg in de morgen en ’s middags overleg met het management van het Holy Family Hospital in Berekum over de voortgang van de opzet van de tandarts uitrusting.

Nu even niets.....

Wordt vervolgd.....

donderdag 27 april 2017

Vanmorgen 7:15 naar Sunyani.

Gregory ophalen.

9 AM meeting met de bisschop.

Uiteraard gesproken over onze projecten.

Resultaat?

Hij neemt de verantwoordelijkheid en controle over het vervolg op zich.

We hoeven ons over andere organisaties geen zorgen meer te maken.

We hebben permissie om met scholen en ziekenhuizen te onderhandelen om producten van tailor group en agricultural group te gaan gebruiken en kopen.

100% support!!!!

En ook onze zorgen over de resultaten van onze training in St Mary's Hospital zijn besproken en worden tot op het persoonlijke niveau gedeeld. Anderhalf uur overleg met resultaat!!!!

Waarna Henk met Yaw afreisde naar Drobo voor verdere trainingspogingen en Lenny en ik met Gregory naar de Sacred Heart School gingen om met Sr. Benedicta te gaan praten. Eerst ging ze van harte akkoord met het voorstel de oktoberreisgroep van het CCNV 24 uur in de school op te nemen en alles van dat schoolleven, dag en nacht, te laten meebeleven.

Ook de vraag of zij bereid was landbouwproducten en schooluniformen van onze projecten af te nemen werd positief beantwoord!!

Onze eerste markt.

Zal jullie niet vervelen met de details, maar het overleg daarover was doortimmerd.

Om wederzijds elkaar te helpen!!!

Twee successen op één ochtend!

Verder naar Berekum.

Daar met Gregory materialen gekocht voor de tailor group om samples te maken die we volgende week meenemen naar Nederland.

Heerlijk drukke en volle markt!!!

Waarna het tijd was voor een hapje en zo.

Pork?

Maar dan dit keer fried.

Het etablissement was wel in actie, maar nog niet publiekelijk geopend.

De producten moesten nog consumeerbaar worden getransformeerd.

Dan maar wat impressies van de “grondstoffen”

Indien gefrituurd best lekker!!!!!!

Dan maar geen pork.

Het restaurant in een hotel in Berekum had nog steeds iets op de kaart staan met "blauwe-koeien-die-het-veilig-doen" of zoiets...

MEAT DISHES	PRICE
Beef condom blue	35.00 40
Mixed grilled	50.00 55
Pepper steak	30.00 35
Steak in mushroom sauce	30.00 35
Beef stroganoff	30.00 35
Chicken cordon blue	35.00 40
Kentucky fried chicken	28 30
Roasted chicken	15 30
Pepper chicken	25 30
Pork chops	30.00 25

Zie
bovenste
gerecht.....

Heerlijk met elkaar nog even de gebeurtenissen van deze ochtend doorgenomen.

Er zat nog een tailor group in het kamp te wachten.

We hebben ze alles overhandigd.

Ze gaan nu alle dozen met knopen, ritssluitingen etc. open maken en sorteren.

Er is uitgebreid gesproken over de diverse markten die we mogelijk achten en de samples die ze mogen leveren.

Gaat goed.

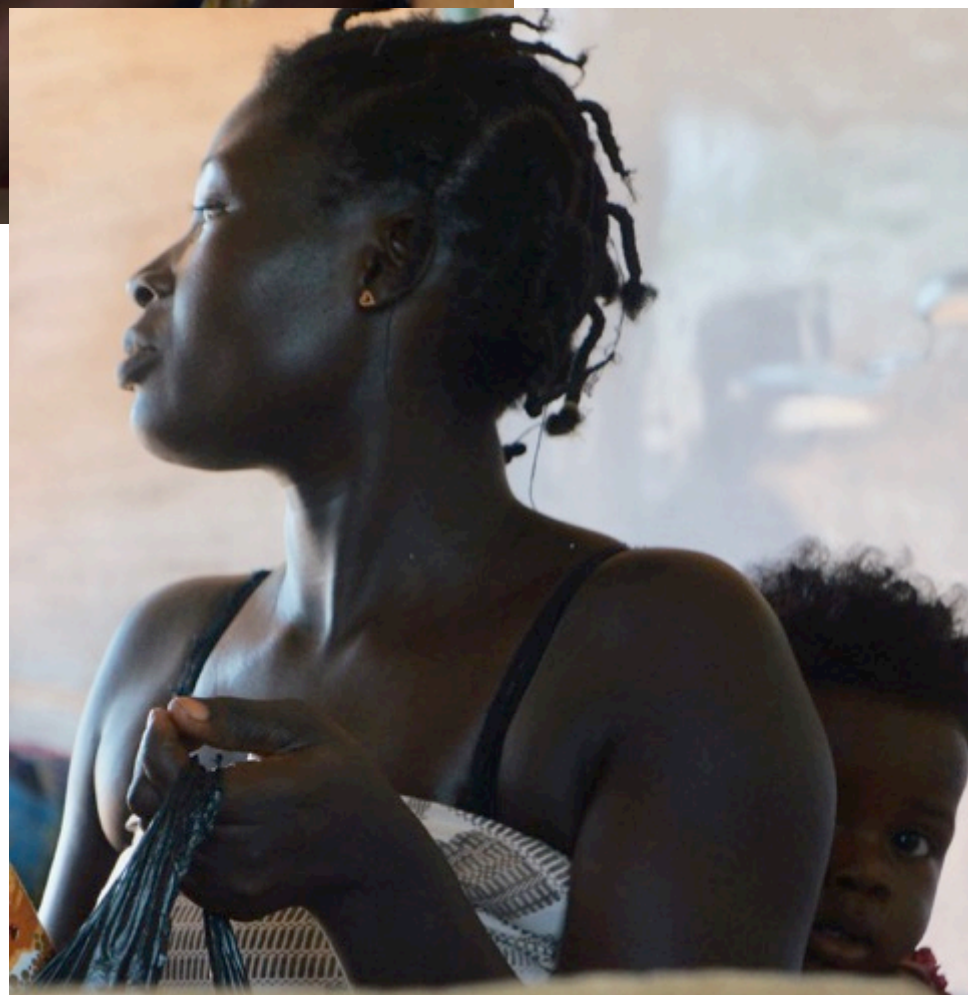
Gregory kreeg overigens vanmorgen van de bisschop onomwonden te horen ervoor te zorgen dat de pallet met naaimachines uiterlijk volgende week woensdag in het kamp moest zijn.

Hij heeft zich suf gebeld.

Gaat lukken.

Gewoon even wat
plaatjes van die
bijeenkomst.

Daarna was de agricultural group wat lastiger.
 Nieuwe mensen erbij die alles nog eens uitgelegd wilden hebben.
 We zijn duidelijk geweest.
 Gaat ook lukken.
 Buiten werden we nog door
 een lid van de dansgroep
 aangeschoten met een boek
 met presentaties van ze.
 Krijgen we nog als pdf.
 Geweldige groep, maar wij
 kunnen persoonlijk niets
 voor ze doen.
 Mogelijk iemand in ons
 netwerk?
 Ze zijn het waard.
 Waarna we nog even de twee
 studenten uit de St James
 School ontmoetten.
 Één wil businessman worden. De ander dokter.
 Gemotiveerd!!!!
 Heb je ook nog familie in het kamp?
 Alleen een tante.....
 Vraag dan niet verder.
 Had Dirk plots het hoofd van een geëmotioneerde Ivoriaanse puber tegen z'n schouder.
 Vind ik nog steeds moeilijk.....

Wordt vervolgd.....

vrijdag 28 april 2017

Eerst vanmorgen 7AM een bespreking op de ER.

Case report over een patiënt met vreselijk hartfalen.

Kleine ruimte.

Veel belangstellenden.

Bloedheet!

En een heerlijke interactie.

Daarna een korte bijeenkomst met Sr. Serene.

Of de managementsbijeenkomst nog moest plaats vinden.

Nou eh, ja!

Dus om 11AM afgesproken.

Verder vanmorgen een presentatie voor dinsdagochtend vroeg voorbereid voor de ER over ECG's.

Waarna we, na een gigantische regenbui, onze opwachting maakten voor voornoemde bijeenkomst.

Alleen Sr. Serene was er. Verder niemand.

Ik zou wel om 12AM door de driver van Berekum worden opgehaald.

Om 11:15 druppelde men amorf naar binnen.

Samenvatting van het gesprek, noodzakelijk door Henk solo afgerond?

Welkom....

Die kreet kennen we al en we zijn hier al even...

Wat we nu aan het doen waren.

Training.....

Oh, verrassend. Wat hield dat in?

Nou, dat doen we hier al enkele jaren.

Ja, maar hier op het weekschema staan alleen maar twee uurtjes presentatie deze week en verder heel veel verder activiteiten.

Klopt, meer tijd kregen we niet van jullie.....

En ook de afgelopen jaren was er geen respons, was er niemand beschikbaar voor de training,

Ja, maar nu staan er maar twee uurtjes op het schema.

Ja, we hebben jullie iedere dag minstens één uur gevraagd.

Stilte.....

En overigens, waar is de dermatoom á minstens €15.000 gebleven?

En zo nog veel meer apparatuur?

En beseffen jullie wel dat het werken zonder gebruik van de geïntroduceerde diagnostica, in Nederland strafbaar is?

En wij daar als sponsorend ziekenhuis niet meer verantwoordelijk voor kunnen en mogen zijn?

Ja, maar er staan maar twee uurtjes in het schema.....

Zucht.....

Zorg dat jullie regelen dat een nieuwe ploeg klaar staat de volgende keer om in twee weken te kunnen getraind.

Laatste kans.....

Zal de verdere details verder niet bespreken.

Om 12 AM werd ik door de driver van Berekum uit de regen gevist.

Keurig op tijd in het Holy Family Hospital.

I.t.t. St Mary's een snelle en uiterst efficiënte bespreking met na een kwartier al duidelijke vervolgspraken hoe we de tandartsuitrusting daar gaan installeren en gebruiken. Helaas hadden ze geen mogelijkheden om uniformen van onze tailor group af te nemen. Er was al een tailor en de verzekering had al meer dan een jaar geen cent uitgekeerd. Toen maar met Stephen, de tandarts/kaakchirurg, de locatie van de tandartsenij opgezocht. Hiervan een paar plaatjes. Zijn actief en enthousiast.

Dit is de al aanwezige installatie. Hebben ze niet genoeg aan. Teveel patiëntenaanbod. Verder willen ze met ons een preventief tandheelkundig programma los laten in de basisschool in het kamp en eventueel verder uitbreiden.

Achter deze deur zal e.e.a. plaats vinden.
Zat nu vol OPD-patiënten.
Dus geen foto's.

Buiten staat in een hok de combi
compressor/vacuüm-pomp.

En de toegangswegen tot deze afdeling...
Verder vandaag niets meer.
Morgen weekendje Mole.....
Even relaxen.....

Wordt vervolgd....

zaterdag 29 april 2017

Een weekend geen werk.

Relaxen.

Dus om 5:45AM opstaan om om 7AM naar Mole af te reizen.

Yaw had de pick up geregeld, dus de bagage moest een beetje worden afgedekt met een zeil.

Abigaïl had ons voorzien van sandwiches voor onderweg. En er waren mango's! De laatste zijn na aankomst een beetje geroofd door die rotapen hier. Yaw had alles vrolijk open laten staan. De sandwiches waren zalig! Let er alleen bij het passeren van een speed bump op niet te happen.

Abi had er wat

cocktailprikkers in gedaan.

Staat zo slordig zo'n stukje hout dwars in je bek.

Heerlijke rit.

Hoe noordelijker, hoe armoediger en hoe meer Islamitisch alles wordt. Na passeren van de Volta River moest Tony nog wat beef inslaan voor onderweg. Best lekker. Kijk nooit hoe e.e.a. wordt geprepareerd.....

Maar dan heb je onderweg
echt iets te knagen.

De wegen ten Noorden van Techiman zijn opvallend fraai en goed.
Verdacht.

Als we dan onderweg trucks met grote mijnbouwonderdelen tegen komen, begint er
toch wat te dagen.

Misschien zijn de wegen aangelegd met Chinees geld?

Wat voor een groot deel ook is verdwenen in privé zakken van overheidshotemetoten?
Waarna China een concessie krijgt om al het goud op te graven, wat er nog is?
En iedereen China dankbaar aankijkt voor die "gift"?
Om er straks achter te komen dat niet alleen alle Chinezen uit Ghana zijn verdwenen,
maar ook alle bodemrijkdommen?
Is dat modern kolonialisme?
Mole National Park werd in ca 6 ½ uur rijden bereikt.
Heerlijk koud biertje.

In de schaduw is het
hier ruim 35 graden.
Maar als er een
jumbo-familie gaat
baden in de poel daar
beneden.....

Zo'n aangeboren snorkeltje is verrekke handig in bad....
Verder vandaag lekker niets.

Wordt vervolgd.....

zondag 30 april 2017

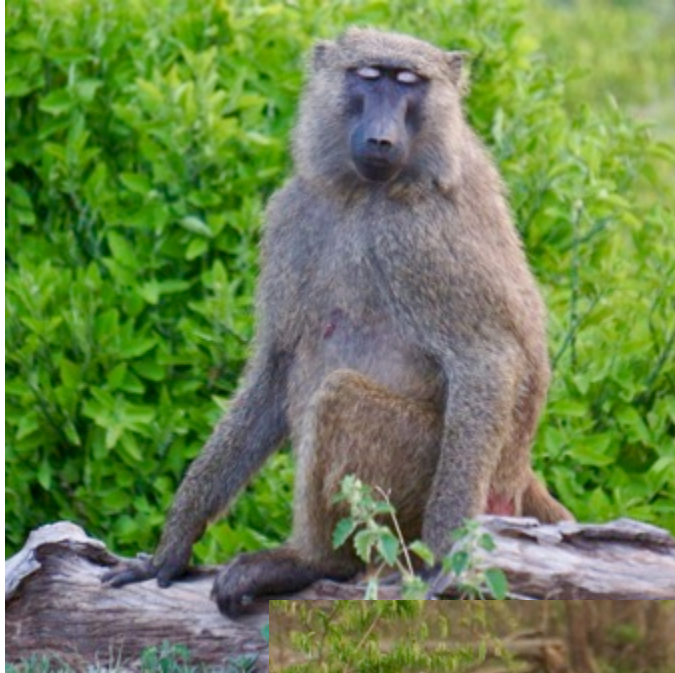
Vandaag tekstueel lekker een kort stukje.

Voornamelijk foto's.

De hotelkamer was goed.

Maar het water was 's nachts weer eens afgesloten.

Om 6:45AM melden voor de jeep safari.

Daarvan maar wat foto's.

Dit keer niet veel apen gezien.

Gaf niet.

Heb een hekel aan die jattende krengen.

Ook iets minder springbokken en zo.

Wel op afstand.

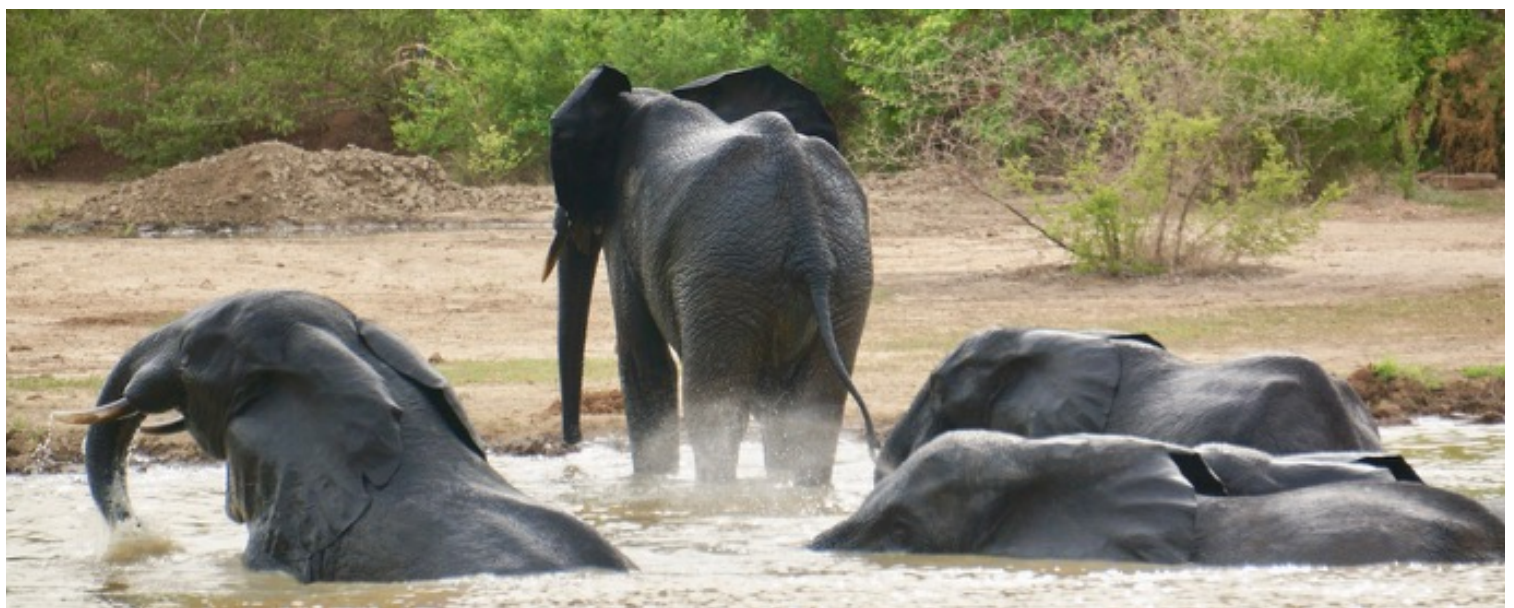
En uiteraard in de
poel een
boomstammetje
met oogjes....

Maar daar waren ze dan.
Boompjes vernielend en badderend.
Enkele families "Jumbo"!

Met een overdaad aan gespetter en geproest....

Aan de rand van de poel nog een solitair.

Maar in het water
een en al
badbedrijfigheid.

Na het ontbijt
terug naar
Drobo.
Morgen 5:30AM
naar Techiman.
Kinderen echoën

Wordt
vervolgd...

maandag 1 mei 2017

De wekker vanmorgen werd gevormd door dat amuzikale gezang vanaf de nabije minaret.

Dus wel wakker om 4:30AM.

Om 5:30AM met Tony en Yaw op weg naar het Holy Family Hospital in Techiman.

Vandaag 16 kinderen met verdenking op aangeboren hartafwijkingen echoën.

We verwachtten weer een enorme bak met diepe ellende.

Klopte.

Maar chronologisch wat prentjes en losse kreten.

Vividi en ECG

apparatuur waren

meegenomen en

werden uitgesteld.

Alles gepositioneerd op een Afrikaans tafeltje met wieletjes, is iets anders dan verrijdbaar, wat meer dan de toren van Pisa uit het lood stond.

Dit keer leverde het verdeelblok geen probleem op.

En dus was Henk er met alle genoeg
(?) klaar voor.

Isaac, de pediatrician uit Sampa, leverde de
nodige informatie en het eerste
slachtoffertje mocht binnen worden
gedragen.

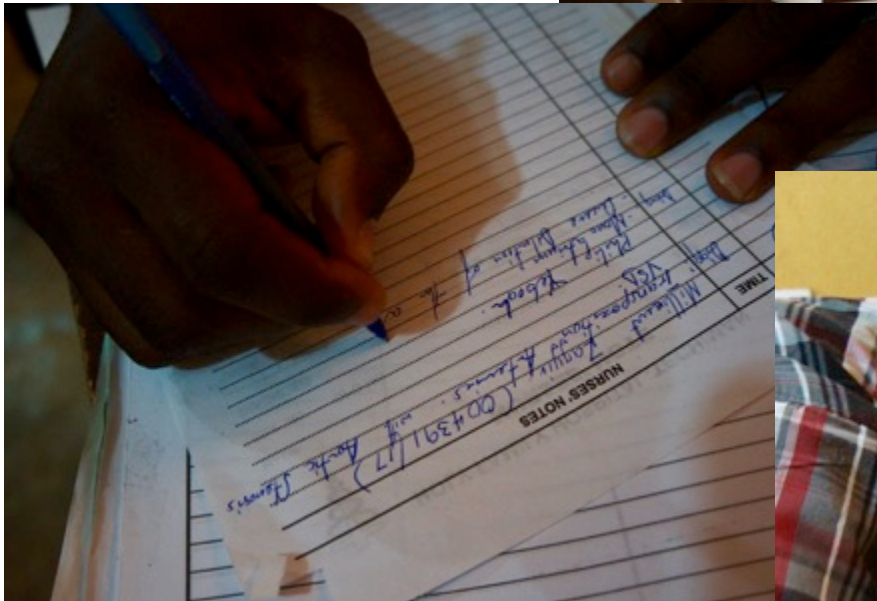

Tja, afmetingsverhoudingen tussen
electroden, probe, onderzoeker en
klein-zwart-wurm waren volledig
zoek.
Touching.
Kind had een forse afwijking.
Meteen raak en op de lijst voor
Save a Child's Heart.

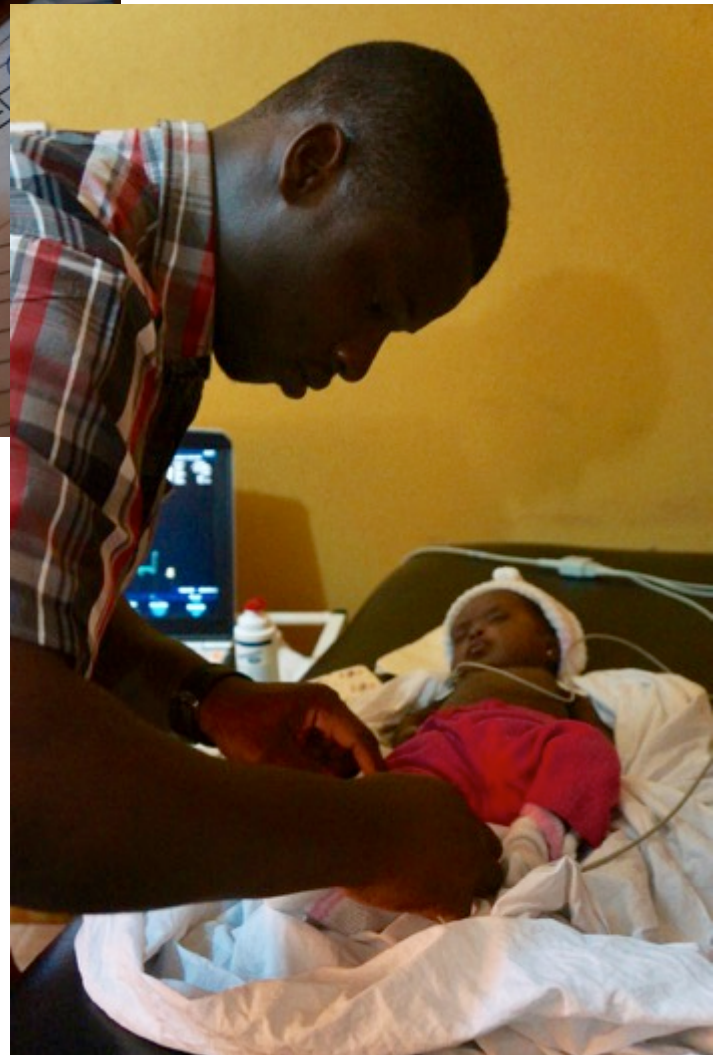
Zal bij dit beeld geen uitleg geven.
Hartchirurgie is nodig om dit kind een overlevingskans te geven.

Volgende slachtoffertje.
Ook "bingo!!!".
Zo ging het achter elkaar door.

Aantekeningen werden door Tony gemaakt.
Henk en ik wisselden elkaar bij deze aparte
tak van sport in de echocardiografie af
omdat dit soort echo's door de houding
fysiek vermoeiend is.
Aantekeningen alleen als Tony aanwezig
was...
Tony!!!!!!!!!!!!

Bijna allemaal indrukwekkende
pathologie....

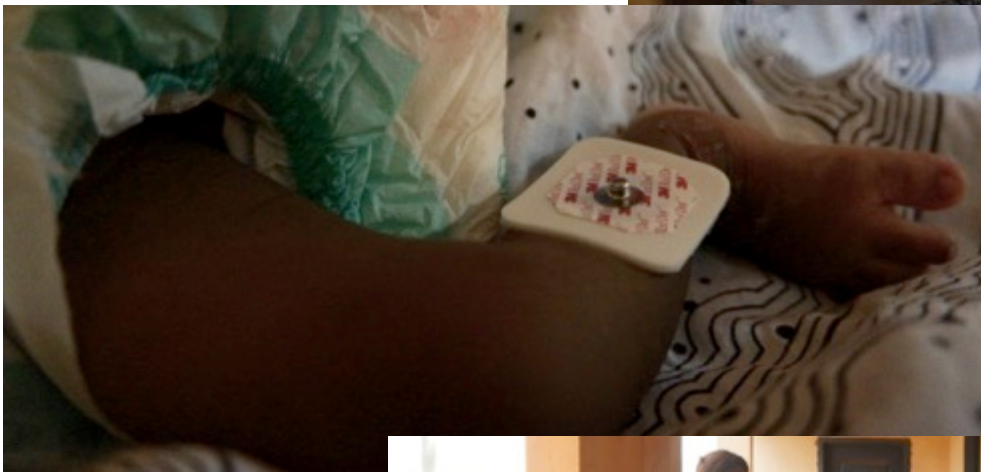

En zo heb je hier heel gewoon twee keer achter elkaar een afwijking in een vorm zoals je dat in ons Holland niet meer tegen komt....

Een vreselijk blauw aangelopen kind.
 Paar dagen oud.
 Ademt soms nauwelijks.
 Gewoon binnen gedragen.
 Hart wat het nauwelijks meer doet.
 Heeft iets wat we niet zichtbaar hebben kunnen maken.
 Vermoeden wel iets.

Wat ze het kind nu konden geven.
 Nou eh, denk dat het nu overgeplaatst moet worden.
 Maar doe het dan NU.
 Zij kunnen niets meer.
 Geef het hoogstens nog één of twee dagen.
 Wat ze gedaan hebben?
 Weet het niet.....
 Is het beeld van de dag op mijn
 netvlies.
 De kamer naast de
 onderzoeksruimte was gevuld met
 uitleg krijsende moeders.
 Kind-met-mutsje-want-het-is-
 koud-al-vallen-de-mussen-dood-
 van-het-dak aan de borst.

Op tafel is de
 verhouding tussen
 kind en
 onderzoeksmateriaal
 compleet zoek.
 Buiten maken moeders
 zich bij het wachten
 gemakkelijk....

Uiteindelijk een late en te overvloedige lunch van jollof rice en kip.

Er zijn ons plaatjes bijgebleven.
 Dit werk raakt je.
 Heb gewoon op enkele moment even staan vloeken.
 Moet dat dan even kwijt.
 Hoop dat we met de gelegde contacten deze kinderen een toekomst mogen geven.
 "Wij geloven vanuit de grond van ons hart dat het redden van een kind gelijkwaardig is aan het redden van de wereld."
 Weten jullie nog?
 Deel a?

Wordt vervolgd.....

dinsdag 2 mei 2017

Vanmorgen weer zo'n kinder-echosessie gepland in het ziekenhuis in Dormaa.
Dus niet voor St Mary's, dus mocht Yaw ons niet rijden en dus zaten we 7:30 in een lokale taxi voor een anderhalf uur durende rit over een zandweg naar Dormaa.

Daar uitgebreid door management en dokters welkom geheten.
Fijn dat jullie ons helpen.
We zouden ca 15 kinderen echoën.
We hebben 22 patiënten laten komen, misschien komen er nog wat meer....
Toen werden twee obronini nog bleker dan ze al waren.

De wachtkamer zat stampvol.
Eerst maakte Isaac een foto, toen mocht ik de slachtoffertjes vereeuwigen.

De onderzoeksruijnte was klein, bomvol met een zwoegende airco.

En wederom een absolute overdosis van juveniel menselijk leed.

Ja, er waren enkele patiëntjes bij waarbij ik weer even in-onze-leefomgeving-niet-getolereerde kretten heb geuit. Sorry.

Ben ook maar een mens.
En dus gingen we door.
Het werk was dit keer perfect
georganiseerd.
Liep als een trein!

En terwijl je daarmee bezig
bent kijk je even op je iPhone
of er nog iets is
binnengekomen.
En dan krijg je je eerste
kleinzoon van nog geen uur
oud te zien.

Op grote afstand.
Touching, dus emotiemoment.
Kind geboren in een omgeving met alle zorg en
kansen.
De wereld bestaat uit maximale en simultane
contrasten en tegenstellingen.
En op dat moment krijg ik dus hier gewoon weer
het volgende brokje prognostische ellende te
zien.

Boeiend raar blauw
bolletje in dit heelal.

Ik hoop oprecht dat we met onze, zo heerlijk naïef gestarte en nu gerealiseerde acties bereiken dat deze 22 kinderen, die we gaan voorleggen aan Save a Child's Heart, ook een echte levensverwachting mogen krijgen.

Doen we het voor.

Michiel, nazaat, ik hoop eveneens dat jij mag opgroeien in een veilige omgeving.

Maar ik zou het vreselijk waarderen als een nakomeling van mij zich ook intens bewust gaat worden van het geheel waarvan hij deel mag uit maken.

En daarnaar mag leven.

In het besef dat deze oogjes ook naar de rest van de wereld kijken.....

Wordt vervolgd.....

woensdag 3 mei 2017

Vanmorgen om 7AM eerst een presentatie over ECG's.

Ik hoop in de loop van dit jaar deze actieve groep een afrondende training te mogen geven.

Daarna nog een tijdje gewerkt aan presentaties voor de dokters hier in St Mary's Hospital.

We zouden vanmorgen op tijd worden afgehaald door de VN-wagen van Gregory.

Zou later 10:30AM worden.

Dus om 11:55AM reed voornoemd voertuig opgewekt voor!!!!

En om 2PM werd ik verondersteld weer les te geven.

Op het moment dat ik dit schrijf is dat nog niet gebeurd.

Iedereen was nog bezig of zo.

In het kamp wachtte iemand van de UNHCR voor een interview met ons.

We verwachten genoemd te worden in een "story" op hun site.

Buiten werden nog enkele al geschreven brieven van kinderen voor het Christelijk College Nassau-Veluwe in Harderwijk overhandigd. Daarvoor was de antieke PTT pet meegenomen. Ik wacht nog steeds op een Ghanees postman's uniform.... De andere brieven komen binnenkort.

Toen kregen we een
printsel onder ogen.
Een programma van een
officieel gebeuren!!!
Maar we hebben weinig
tijd!

Komt goed!

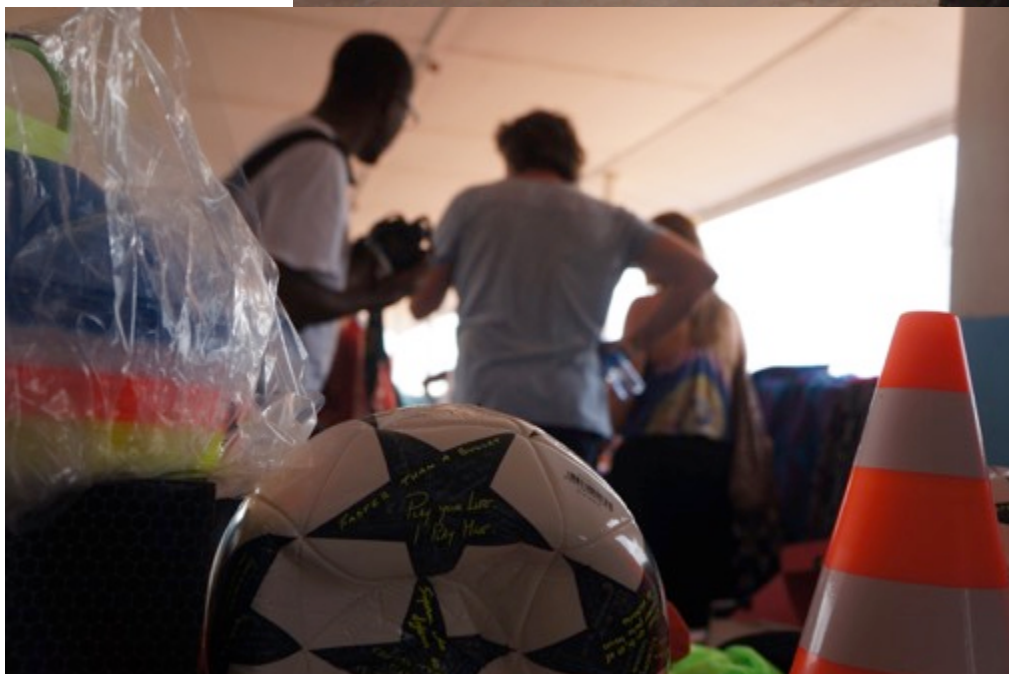
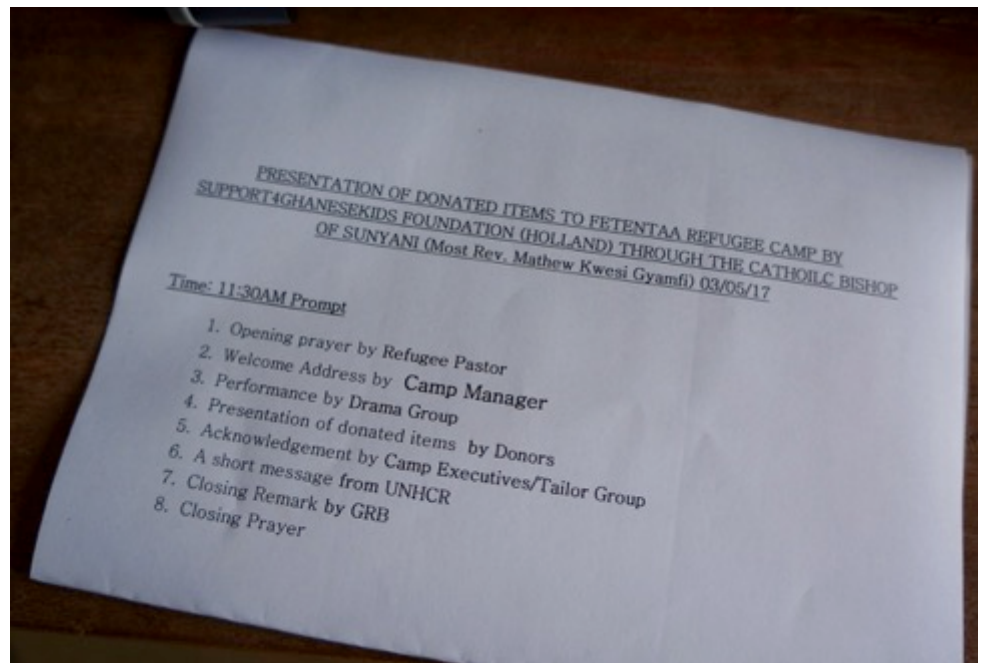
Annelore gebeld, het
wordt een pietsie later.
Kwam ook daar goed uit.
Dus collectief naar een
gevulde

gemeenschapsruimte
waar o.a. de complete

tailor groep hun samples, in enkele dagen in elkaar gezet, had uitgesteld.

En alle spullen van de laatste pallet, vannacht gearriveerd, waren neergezet.

Enkele plaatjes:

De dansgroep installeerde zich.
Waarna het tijd was voor uitbundig
ritme en vele decibellen en
fascinerende dans.

Geweldige groep.
Daarna werden alle
“donated items”
officieel
overhandigd.
Waarbij de
translator de
conussen weer uit
de speakers liet
knallen.

De samples van de tailor groep mochten we in ontvangst nemen.
Ze waren terecht en oprecht trots op hun werk.
We gaan er mee aan het werk.
Ze hebben laten zien met een stuk interne organisatie en teamwork in een aantal dagen kwalitatief goede producten te kunnen leveren.
Waarbij ze zich niet op één thema hebben beperkt.
Geweldig!!!!
Toen nog even de obligate speeches van enkele officials, waarna gebed.

Ik kon het niet laten
daarna van het toffee
uitdelen weer een chaos
te laten maken.
Ook de dansgroep kroop
op knieën op
kinderhoogte rond om
sweets te krijgen...

Morgen rond het middaguur naar Kumasi.

Wordt vervolgd.....

donderdag 4 mei 2017

Vanmorgen geen presentatie voor de dokters van St Mary's Hospital.
Net als gisteren gecancelled.

Dan maar
koffers pakken.
En met Abigaïl
kruiden kopen.
Julian op de rug
mee.

Om 12 AM tijd om op weg te gaan.
Eerste deel van de terugreis.

Eerst naar Kumasi gereden.
Daar nu in een hotel.
Morgenavond weer naar Nederland.
In Tanzania noemde ik het die reversed culture shock.
Zal het ook wel weer worden.
Terugblik op deze bomvolle weken.
Wat hebben we bereikt.
Niet dat St Mary's Hospital in beweging kwam.

We kregen twee uurtjes om dokters te trainen, spraken ze ons op aan, en uiteindelijk kwam daarvan weinig terecht.

Enig zelfinzicht en zelfkritiek van het management hebben we niet mogen ontwaren.

Terwijl een team in de ER heerlijk was om mee te werken.

Zoveel potentieel en geen visie en geen leiding.....

Dan onze projecten.

Er is belangstelling van de UNHCR Ghana.

We zijn benieuwd wat het interview gaat opleveren.

Geweldige ontmoeting in Accra met de Catholic Church of Ghana.

De Diocese of Sunyani heeft controle en verantwoordelijkheid voor onze projecten op zich genomen, zodat ook na vertrek van de UNHCR in het kamp, dat aspect lijkt te zijn gewaarborgd.

De bisschop steunt onze projecten en werkt volop mee. Hij werkt o.a. aan het verkrijgen van land.

Het begin van een markt voor zowel landbouwproject als naai atelier lijkt in zicht.

De tailor groep heeft geweldig werk geleverd en met de producten gaan we kijken naar een markt in Nederland.

Touching om de verandering in de mensen daardoor te zien. Ze zijn gemotiveerd, kijken nu trots uit hun ogen. En terecht.

De sfeer in het kamp is in positieve zin aan het veranderen.

Het sportproject heeft potentieel en moet verder worden uitgewerkt.

De brievenuitwisseling tussen CCNV en studenten in het kamp is geweldig aan het groeien. Een echt internationaal contact van jeugd!!!!

Over de trainingsprogramma's in Kumasi gaan we nog praten, maar in de diverse ziekenhuizen waar we zijn geweest, lijkt er vraag te zijn hiernaar.

En dan die rare en spontane actie om maar even een paar kinderen in een paar ziekenhuizen te gaan echoën.

In twee dagen 38 zwarte medemensjes.

22 daarvan hebben dusdanige afwijkingen dat ze gaan worden voorgesteld om te worden geopereerd door Save a Child's Heart.

Nu hebben ze een buitengewoon slechte levensverwachting.

Mocht dit lukken, dan mogen ze gewoon deel blijven uit maken van onze mensheid.

Zou fantastisch zijn als ons dat zou lukken.

Waren ook de meest indrukwekkende twee dagen.

Plaatjes die je niet zomaar kunt en mag wissen.

Ga dit alles nou niet allemaal bij elkaar optellen.

Dan verval je in die walgelijke managementcultuur in onze Westerse maatschappij, die denkt dat alles meet- en controleerbaar is.

Hebben we hier anders meegemaakt.

Het leven is het leven.

Met alles erop en eraan.

Ook alles wat we hebben meegemaakt.

Niet meten.

Gewoon overweldigend over je heen laten komen.

Zal me zaterdag a.s. na terugkeer wel weer gebeuren.

Zoals iedere keer.....

Wordt ongetwijfeld vervolgd.....